

ærede Medlem Hr. Stauning, den tidligere Erhvervsminister, siger, at det har han aldeles ikke haft noget med at gøre. Der maa jo dog være givet Direktionen i Landmandsbanken Tilladelse til at foretage sig dette. Jeg kan ikke tænke mig Muligheden af, at Direktionen i Landmandsbanken kan have besluttet sig til at optage Laan i Udlandet med Statens Kautions uden at have konfereret med Ministeriet derom og faaet Lov dertil. Men dette kan vi faa oplyst i det Udvalg, der bliver nedsat i denne Sag.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Den Mangel paa Evne til at opfatte, hvorledes det kan være gaaet til med disse Laan, som det ærede Medlem Hr. Zahle giver Udtryk for, beror vel paa, at han stadig kalder disse Laan for Statslaan. Det er almindelige Bankforretningslaan, som enhver Bank optager efter sit Forgodtbefindende, og naturligvis Landmandsbanken ligesaa. Der er intet som helst mystisk ved disse Laan. Hvis det ærede Medlem vil gaa rundt til de andre Banker, og hvis han kan faa Lejlighed til at faa noget at vide om deres intime Forhold, vil han faa at vide, at den Slags Ting er de virkelig alle sammen særdeles velkendte med.

Naar den højtærede Handelsminister siger, at Formanden for Bankraadet oven i Købet har takket ham for Lovforslaget, saa overrasker det mig uenøgtelig. Og det bedrøver mig at høre noget saa nedsettende om Bankraadet og Direktionen. Men jeg glæder mig til i Udvalget at se den Skrivelse, med hvilken de har udtalt Ønsket om at se dette Lovforslag blive ophøjet til Lov; for der maa formodentlig i en saa vigtig Sag som sædvanligt foreligge en Forespørgsel til Landmandsbanken om, hvad den siger til dette Lovforslag, og derefter en Skrivelse fra Landmandsbanken om dens Opfattelse deraf. Jeg glæder mig, som sagt, til i Udvalget at faa Lejlighed til at se denne interessante Skrivelse.

Jeg takker for, at den højtærede Minister vil overveje, hvorvidt Embedsmandsudvalgets Oplysninger kan meddeles Udvalget. Jeg kan ikke se, at der er nogen begrundet Betænkelighed heroverfor. Naturligvis maa Ministeren tale, med hvem han vil, derom, men det maa dog være Rigsdagens Ret at faa at vide, hvorledes det

forholder sig med et Foretagende, som Rigsdagen eventuelt skal bevilge mange Millioner Kroner til.

Naar den højtærede Minister vedblivende taler om, at det, han vil, er en privat Bank, fri og uafhængig, saa maa Ministeren undskylde, men saa svæver han i en Vildfarelse, thi et saadant Fænomen eksisterer ikke. Private Banker er aldrig frie og uafhængige. De er afhængige af visse Kapitalister, visse Kapitalkliker, og de maa naturligvis tage Hensyn til dem, der finansierer dem, til dem; der er deres Kunder, o. s. v. Fornuftigvis kan disse Banker aldrig kaldes frie og uafhængige. En saadan Stilling kan kun en Statsbank opnaa, kun en offentlig Bank er i Stand til at faa en virkelig fri og uafhængig Stilling. Naar Ministeren dernæst fastholder Nødvendigheden af at have en saadan fri og uafhængig Bank at forhandle med, maa jeg fremdeles mene, at dette er en urigtig Opfattelse. Hvad Rigsdagen har at gøre, er til sin Tid at give den nødvendige Lovgivning om Afviklingen af det Forhold, som Staten har paataget sig ved Rigsdagens Beslutning i 1923, og derom har vi intet at forhandle med nogen anden Part. Derefter kan der blive Spørgsmaal om, hvad vi saa vil gøre med den Bank, som Staten har en saadan Indflydelse paa. Hvis man vil forære den til nogle Kapitalister, saa gør man det; det er altsaa Regeringens Standpunkt, det har jeg vel forstået. Men det skal der formentlig til sin Tid tales med Rigsdagen om paa anden Maade, end der er Mulighed for at gøre det paa Basis af det nu foreliggende Lovforslag.

Den højtærede Minister spurgte, hvilke Finansskredse det var, jeg sigtede til. Ja, den højtærede Minister er dog ikke uvidende om f. Eks., hvem der i sin Tid har indskudt Præferencikapitalen i Landmandsbanken. Og i øvrigt er den højtærede Minister vel heller ikke mere uvidende om, fra hvilken Side Agitationen mod Landmandsbanken i flere Aar har været drevet, end at han særdeles vel ved, at der er Konkurrenter, som naturligvis hellere end gerne slaar baade Banken og de økonomiske Foretagender, den finansierer, ned.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.